

Есенція найкращого!

МИСТЕЦЬКИЙ ВСЕСВІТ

№1 — 14.12.2020

Рекомендована ціна — 25 грн.

t.me.artistic.universe

<https://www.facebook.com>

Гайда в ютуб!

с. 8

Полюбляєш переглядати відео або цікавишся влогами? Тоді ми можемо запропонувати добірку чотирьох ютуб-каналів, які тобі неодмінно варто відвідати. Щоб ти точно знайшов щось своє, ми розділили канали за тематиками. Серед них музика, книги, наука й гумор. Не сумнівайся, гарний настрій забезпечено. Тож, якщо ти не знаєш, як провести свій вечір, то наш ютуб-огляд стане тобі в нагоді!

До уваги читача!

Привіт, шановний! Ти переглядаєш першу сторінку нашої газети й дивиєшся про що вона? Адже тут і ютуб, і меми, і казна-що? Ми, авторський колектив у складі чотирьох студентів, поспішаємо донести до тебе важливу звістку. В Україні з'явилося нове видання про сучасне мистецтво!

На наших сторінках ти зможеш знайти актуальну інформацію про новинки фільмів, популярні виставки, пізнавальні статті та ютуб-канали, аналіз мемів і огляд дивних фактів зі світу мистецтва.

Ми доклали зусиль, аби наша газета не просто давала сухі факти, а тому додали до неї свої міркування й переосмислили мистецтво як таке. Зокрема, ми долучили до мистецтва такі, здавалося би, сумнівні речі на кшталт мемів. Однак у нашій газеті вони розглядаються як інформаційна одиниця, що є потужним носієм ідей і формує наші цінності.

До теми мистецтва ми підійшли філософськи. Поглянь на наш слоган і переконайся в цьому. Що значить «есенція»? Якщо просто, то це витримка, найкраще з найкращого. Саме такий матеріал ми хочемо донести до тебе, читачу. Щоб ти міг цікаво й корисно провести свій час.

Сподіваємося, що наша газета тобі буде до вподоби й ти захочеш купити наш наступний випуск. Приємного прочитання!

Час мемів!

с. 10

Зустрічай нашу оригінальну рубрику, в якій ми будемо тлумачити найкумедніші інтернет-меми! У фокусі цього випуску – пес-бугай Доге й песик Чімс. Вони розкажуть тобі, наскільки брутальними були лікарі в XVII столітті й висміють сучасні технології. Також ти дізнаєшся як науковці ставляться до мемів і наскільки взагалі є широким цей термін. Тож втягни живіт і спробуй його не надірвати під час прочитання.

<https://esquire.ru>

Дивацтва у світі мистецтва

с. 11

Вважаєш, що постмодернізм сповнений маячні й нерівня іншим напрямом? Спробуємо запевнити тебе в іншому й віднайдемо логіку в безглуздох, на перший погляд, творах. Чи знав ти, що, наприклад, робота над бананом за 120 мільйонів доларів велася впродовж року й художник мав кілька варіантів роботи? Звучить дивно, але його вибір справді був обґрунтованим. Перегорни газету й дізнайся про причини й смисл постмодернових дивацтв.

<https://bykvu.com>

Історичний трилер «Ціна правди» від Агнешки Голланд

<https://sweet.tv>

Кінострічка, знята спільними зусиллями Польщі, Великої Британії та України, безперечно, є світовим надбанням. Вона розповідає про ті речі, які зазвичай замовчуються. Так, темою було обрано Голодомор в Україні.

Головним персонажем є Гарет Джонс — справжня історична постать. Це амбітний юнак і колишній радник прем'єр-міністра Ллойда Джорджа. Він, узявши інтерв'ю в Гітлера, вирішує влаштувати співбесіду й зі Сталініним, аби з'ясувати парадокс економічного злету СРСР. Однак, лише оформивши візу до Союзу, Гарет стає об'єктом спостереження радянських спецслужб.

Упродовж фільму героєві неодноразово доводиться вдаватися до різних шпигунських хитрощів, аби потрапити до України й віднайти істину. Утім, те що він там побачив, шокувало його й сколихнуло свідомість.

Агнешка Голланд дуже реалістично передала атмосферу. Голодомор в Україні зображено з усіма гнітючими подробицями, де крадіжка дітьми ковбаси є найменшим злом. Разом із тим сцени тяжкого голоду контрастують із вечірками в Москві, де повно

їжі, наркотиків і повій; із бенкетом комісара Литвинова, що п'є французьке вино й заїдає червоною ікорою; із вулицями Британії, де кухарі викидають собакам величезні шматки м'яса.

Режисер не оминула увагою й зображення Радянського Союзу як безжальної тоталітарної машини. Так, перебування в Москві постійно супроводжується тривогою й параноєю. Кожний другий є донощиком, а спецслужби пильно стежать за тобою. Ніщо не відбувається без згоди влади й ніхто не може висловити свою думку.

Однак Гарет Джонс не сприйняв таке утиснення свободи слова й вирішив боротися. Він зразок такого журналіста, який не відступить і буде відстоювати свої ідеї та переконання до останнього. Така відданість своїй справі була гідно оцінена його сучасниками. Журналістське розслідування Гарета віднашло своє втілення в книзі Джорджа Орвелла «Колгосп тварин». Вона стала своєрідним попередженням, чого варто очікувати від Радянського Союзу. Таким чином Гарет Джонс назавжди закарбував своє ім'я на п'єдесталі героїв.

Д. Вигонний,
головний редактор

Історичний екшн «Захар Беркут» від Ахтема Сеїтаблаєва та Джона Вінна

<https://delo.ua>

Без сумніву, усі українці ознайомлені з повістю Івана Франка «Захар Беркут», і, без сумніву, коли вийшла американо-українська екранізація, вона набула значного розголосу.

Цей фільм став найдорожчою та найгучнішою вітчизняною прем'єрою 2019 року. Про це свідчать такі факти, як бюджет фільму, що склав 113,5 мільйонів гривень (30 мільйонів із яких є державними); орендовано найбільший в Україні кінотеатр «Київську Русь» для першого показу фільму; влаштовано офіційне грандіозне шоу з вогняним перфомансом, виставкою костюмів та шикарною вечіркою.

Фільм створено для показу за кордоном, тож очевидно, що одразу він був знятий англійською мовою. Зокрема, завдяки старанням Ахтема Сеїтаблаєва та Джона Вінна у фільмі знялися світові зірки. Розмах був дійсно грандіозний. До касти входили Томмі Фланган, який зіграв Тугар Вовка; Поппі Дрейтон, що виступила в ролі доньки Тугар Вовки; і сам Роберт Патрік, що знявся в головній ролі карпатського старійшини.

Хоч в основу сюжету покладено українську повість, однак для іноземного глядача такий фільм дійсно прийшовся до смаку.

Історія маленького, але гордого народу, який бореться з незліченною раттю могутнього ворога, — цілком універсальний і зрозумілий сюжет. Згадаймо ту ж битву під Фермопілами, яка трапилася в V столітті до нашої ери й подарувала культурі легендарну історію про трьохсот відважних спартанців і їхнього царя Леоніда. Так само і з «Захаром Беркутом»: паралель очевидна.

Має вплив і зростання інтересу до середньовічного антуражу, який зараз є надзвичайно популярним. Можна поглянути хоча б на «Відьмака» або ж навіть на «Гру престолів». Тут ще більше схожостей: є свій Нед Старк (Захар), Годор (Петро Коваль) та навіть Джон Сноу й Ігритт (Максим і Мирослава). А ще тут є неймовірно краєвиди, зняті з висоти пташиного польоту та дещо поліпшені комп'ютерною графікою.

Перше бажання, яке виникає після перегляду «Захара Беркута» — це терміново взяти квитки до Карпат, прекрасних у будь-який час року, і відшукати місця, де відбувалися зйомки.

К. Вознюк,
помічник головного редактора

Кінодрама «Маленькі жінки» від Грети Гервіг

<https://itc.ua>

Наступний фільм знятий молодістю й талановитою Гретою Гервіг за мотивами однойменного роману Луїзи Мей Олкотт.

Пані режисерів вдалося розставити актуальні та емоційні акценти в старому матеріалі, зробивши його знову цікавим та новим. Варто відразу сказати, що фільм не містить елементів радикальної фемінізації епохи романтизму. Навпаки, усі персонажі поведуться відповідно до манер та правил того часу. Якихось зайвих сюжетних доповнень та додаткових тем у фільмі також не з'являється, а події відповідають тому, про що йдеться в романі, а саме — темі реалізації жінки. Кінокартина лише заново підносить історію про очікування, що диктуються суспільством, і показує, чого насправді прагнуть героїні, не забуваючи водночас про сімейні цінності.

«Маленькі жінки» цілком справедливо були номіновані на «Оскар» як найкращий адаптований сценарій.

У головних ролях знялися Сірша Ронан, Емма Вотсон, Флоренс П'ю, Елайза Скандлен, Тіммоті Шаламе, Лора Денн і Меріл Стріп.

Події фільму переносять нас у часи громадянської війни в Сполучених Штатах Америки. Чотири сестри

та їхня мати чекають на повернення батька з війни. Кожна з доньок особлива та намагається знайти себе та своє місце у світі, але для цього необхідно ухвалити чимало важливих рішень, пройти через труднощі та не забувати прислухатися до свого серця.

Події у фільмі відбуваються не хронологічно, аби краще розкрити персонажів та пояснити, чому деякі події відбуваються саме так.

Твір наповнений особливою енергетикою. «Маленькі жінки» — це саме той фільм, у якому немає специфічних чи надто неприємних сцен. На думку спадкоємців лише слова «милий», «красивий», «естетичний» та «добрий». Саме таким, на мою думку, є цей фільм.

Щоправда, певним чином для деяких глядачів є гра з часом. Іноді можна заплутатися в подіях теперішнього та минулого, які відбувалися сім років тому, адже персонажі майже не змінювалися візуально.

Однак якщо не зважати на це, то серйозних мінусів у фільмі взагалі немає. «Маленькі жінки», безумовно, подарує естетичну насолоду та з'явиться в списку твоїх улюблених фільмів.

Б. Дзюба,
літературна редакторка

Кінодрама «Гордість і упередження» від Джо Райта

<https://uk.wikipedia.org>

Зустрічай екранізацію однойменного роману англійської письменниці Джейн Остін! До твого перегляду пропонується драматичний фільм спільного виробництва від Британії та Франції.

Події розгортаються в Англії наприкінці XVIII століття, у буремний період індустріалізації. Родина Беннет стурбована лише тим, щоби видати заміж своїх п'ятьох дочок. У центрі подій опиняється одна із сестер — свавільна й сильна Елізабет.

Дівчина знайомиться із зарозумілим і вродливим містером Дарсі, що призводить до розгортання неабиякого протистояння між молодими людьми. Глядачам залишається уважно слідкувати за сюжетом і гадати, чи може негативне перше враження змінитися на справжнє кохання? Такі роздуми не дозволяють відірватися від екрану ні на хвилину.

Хоча більшість сучасних екранізацій відомих книг піддаються активній критиці, «Гордість і упередження» не викликає негативних емоцій. Вдало передані сюжетні лінії майже повністю відповідають оригінальному твору. Акторська команда вражає професіоналізмом.

Талановита Кіра Найтлі в головній ролі, відома через інші популярні історичні

кінострічки, за допомогою широкого спектру справжніх емоцій змушує глядача поринути в історію та перейнятися співчуттям до героїні. Також окремої уваги варте візуальне наповнення фільму. Надзвичайно гарно зняті пейзажі англійської природи, архітектурні споруди в георгіанському стилі, вишуканий інтер'єр, ландшафтні парки з фонтанами — усе це вражає своєю красою й чудово передає атмосферу XVIII століття.

Фільм торкається вічних суспільних проблем. Наприклад, проблем соціальної нерівності, кохання й ненависті і стосунків між батьками та дітьми. У творі є бідні та багаті, корисливі й, навпаки, щедри люди. Головна героїня Елізабет живе в пошуках власного «Я», руйнуючи тогочасний образ жінки. Дівчина займається самоосвітою, не боїться йти проти системи й обстоювати свою думку. Саме цим вона підкорила серця мільйонів глядачів.

Фільм, загалом, справляє позитивне враження й захоплює сюжетом. «Гордість і упередження», безперечно, вартий уваги і здатен подарувати справжню насолоду від перегляду.

І. Білоусова,
художниця, верстальниця

Екранізація художньої літератури як тренд українського кіно

В Україні друге десятиліття було позначено стрімким збільшенням вітчизняних фільмів. Зокрема, це зумовлено відродженням цікавості до історичної спадщини після Революції Гідності. Так, ставало все більше екранізацій літературних творів відомих українських письменників. Саме вони покращили наш кінематограф і підняли його на новий якісний рівень.

Справді, кількість українських фільмів упродовж десяти років неухильно зростала. Якщо у 2013 році було знято тільки дванадцять фільмів, то у 2018 їхня кількість збільшилася втричі й сягнула тридцяти п'ятьох! І справа не в тому, що зросла цікавість до творів Шевченка чи Франка — справа в тому, що зросла цікавість до української культури як такої, її історії, мови, традицій і менталітету народу. А вже це послужило причиною до збільшення популярності українських авторів.

Про це свідчить така проблема. Ще за часів Радянського Союзу «Захара Беркута» двічі екранізували: в 1929 й 1971 роках відповідно. Однак жодний із фільмів не став популярним і обидва майже розчинилися у вирі історії. Чому так сталося? Бо українцям не було цікаво дивитися фільм за мотивами письменника, творчість якого вважали нудною. Тобто якби Сейтаблаєв зняв би свого «Захара Беркута» до Революції Гідності, то його картина була би приреченою на провал.

Проте «Захар Беркут» 2019 року засвідчив, що сучасні екранізації українських творів позначені високим професійним рівнем виконання. Варто виокремити підвищення якості спецефектів, кращу роздільну здатність, гру з температурою кольорів для підкреслення певної атмосфери й високу майстерність художників із

костюмів і гриму. Частково ця заслуга належить європейським країнам і США як співавторам українських кінострічок. Однак така цікавість у них виникла тільки після того, як самі українці усвідомили багатство своєї літератури й почали її презентувати на міжнародних кінофестивалях.

Причиною підвищення цікавості до української літератури послужило також те, що ніша екранізованих фільмів в Україні не зайнята. Відповідно, з'явилася можливість виокремитися серед конкурентів і збільшити касові збори свого продукту. Також непотрібно готувати сценарій із нуля, достатньо тільки уважно перечитати першотвір і переробити його відповідно до режисерського задуму.

Однак помилково казати, що екранізуються тільки класики й українська література перебуває в стагнації. Наприклад, популярний історичний екшн «Червоний» знятий якраз за мотивами однойменного роману Андрія Кокотюхи — сучасного українського письменника. Зокрема, він став і сценаристом для екранізації його твору.

Іншими прикладами є «Ворошиловград» Сергія Жадана й «Фелікс Австрія» Софії Андрухович. За мотивами цих романів були зняті достойні повнометражні фільми.

Треба зазначити, що тренд екранізувати українську літературу не збирається зникати. За якісної режисерської роботи такі фільми набувають широкого розголосу в суспільстві й одразу здобувають армію фанатів. Нам же лишається тільки уважно стежити за новинками й бути ознайомленими з першотворами, аби виважено оцінити якість знятих фільмів.

Д. Вигонний,
головний редактор

Анонси фільмів

«Манк»

Американський режисер Девід Фінчер готує біографічний драматичний фільм. Його прем'єра відбудеться вже 4 грудня 2020 року на платформі «Netflix».

Події фільму відбуваються в середині XX століття в Лос-Анджелесі. Сюжет полягає в конфлікті сценариста Германа Манкевича з режисером Орсоном Весселом за авторство сценарію фільму «Громадянин Кейн».

У ролях знялися так знаменитості, як Гері Олдман, Аманда Сейфрід, Лілі Коллінз і Чарльз Денс.

На вебсайті «Rotten Tomatoes», що спеціалізується на оцінюванні кінострічок, 57 із 63 критиків порадили «Манк» до перегляду. Вони зазначили: *«Гостро написаний і блискуче поставлений, «Манк» заглядає за лаштунки «Громадянина Кейна», щоби розповісти класичну голлівудську історію, яка в підсумку сама може стати класичною».*

«Мавка. Лісова пісня»

Українська кінокомпанія «Animagrad» перетворить драму-феєрію «Лісова пісня» на анімаційний 3D фільм! Режисером є Олександра Рубан, а сценаристом — Ярослав Войцешек. Прем'єру заплановано на 31 грудня 2020 року.

Анімаційний фільм знято за мотивами всім відомого твору Лесі Українки. Історія розповідь нам про кохання між Мавкою — душею лісу у вигляді вродливої дівчини — і Лукашем — музикальним сільським хлопцем. Однак на заваді їхніх почуттів постануть непередбачувані проблеми. Чи зможуть вони їх розв'язати, аби вберегти свою любов?

Поки автори тримають у таємниці, хто озвучуватиме фільм. Однак вони зазначили, що над анімацією працюють близько сімдесяти художників.

На основі 589 голосів вебсайт «Кінотеатр.уа» дає очікуваний рейтинг 9 із 10. На ютубі ж тизер назбирав 30 мільйонів переглядів.

Нюанси сторітелінгу

Мистецтво створювати цікаві історії завжди цінувалося. У нашій же час, коли месенджери й соціальні мережі особливо популярні, сторітелінг здійнявся на новий рівень. Він став не тільки засобом самовираження, а й потужним маркетинговим інструментом. Відповідно, уміння писати тексти,

які емоційно залучають читача, стало дуже затребуваним. Однак не всі вміють створювати гарні історії. Причиною є не брак креативу в авторів, а елементарне незнання основних правил.

Хочеш бути цікавим співрозмовником, мати більше підписників в інстаграмі чи навіть власний телеграм-канал? Тоді переходи за QR-кодом і бери на озброєння поради, що зроблять тебе майстром надрукованого слова!

Д. Вигонний,
головний редактор

Створення поезії

Кожен би хотів відчути себе в ролі поета. Що ж це не так важко, коли знаєш як писати вірші. Якщо ж ти не вмієш або не певен щодо цього, то ми з радістю надамо тобі поради.

Що таке вірш? Вірш — це ритм та слова, у яких є тема та емоція. Важливо пам'ятати, що головне у вірші. Деякі

починають писати з упевненістю в тому, що головне це рима, починають підбирати слова, що римуються, але їхній текст чомусь не схожий на поезію. Дійсно не схожий, адже ритму практично немає. Поезія має нагадувати музику та серцебиття. Це означає, що рівні частинки твору відповідають якомусь проміжку часу. Також не варто писати бездушно та ні про що. Ці та інші поради ти знайдеш за QR-кодом.

Б. Дзюба,
літературна редакторка

Приготування смаколиків

Невже знайдеться той, хто зможе відмовитися від хоча б одного осіннього дня, проведеного вдома, у затишку та теплі? Тільки-но уяви: чай уже готовий, м'який плед чекає на тебе поруч із готовим до перегляду фільмом, рука тягнеться по шойно куплене смачнуче печиво... А його немає! Ти переводиш погляд на свого

кота, та одразу все стає зрозуміло: крихти на його вусах розказують усе замість нього. От халепа! День зіпсовано. Треба виходити на вулицю, а там дощ, холод та хелловінські привиди.

Аби таке не трапилося, радимо перейти за нашим QR-кодом та дізнатися про найсмачніший та найосінніший рецепт яблучного штруделя з таких продуктів, що знайдуться на полицях кожної кухні!

К. Вознюк,
помічниця головного редактора

Мистецтво фотографування

Сучасний світ наповнений фотографіями. Ми зустрічаємо цей вид мистецтва всюди, зокрема в соцмережах і рекламі. Щоденно фотографія розширює кордони і змінює погляд людей на, здавалося б, звичні речі. Фотомистецтво сьогодні несе в собі особливу філософію, емоції та стиль життя. Ось чому ним так захоплюються навіть ті, хто не

займається фотографією професійно. Фотографування дійсно вважається мистецтвом. На перший погляд може здатися, що досягнути вміння фотографувати найлегше серед інших, адже не потрібно ніяких додаткових матеріалів — тільки камера. Насправді, ввіймати яскраву мить життя буває достатньо складно.

Пропонуємо тобі сайт, де ти знайдеш корисну інформацію про фотомистецтво й корисні поради для початківців.

І. Білоусова,
художниця та верстальниця

«Бердичівський фотовернісаж-2020»

<https://berdychiv.com.ua/>

У місті Бердичеві в межах святкування Дня Незалежності України було вибрано переможців другого Міжнародного конкурсу «Бердичівський фотовернісаж-2020». Конкурс тривав із 28 травня до 31 липня, його засновники та організатори — Бердичівська міська рада та міський Палац культури імені О. Шабельника й Національна спілка художників фотографії України.

У «Бердичівському фотовернісажі-2020» взяли участь 103 фотомитці з дев'яти країн світу: України, Ірану, Афганістану, Іспанії, Ізраїлю, США, Італії, Великобританії й Туреччини. Серед 1496 фотографів було визначено переможців конкурсу в кількох секціях, а саме: «Color photography», «Monochrome photography», «Street photography» та «Macro photography».

У цьому році до складу вельмишановного журі «Бердичівського фотовернісажу-2020» увійшли:

Голова журі — фотограф, художник, мистецтвознавець, власник галереї, журналіст, головний редактор агентства фотонівин «Фотолента», член Української фотографічної альтернативи, член НСФУ *Олександр Ляпін* (м. Київ).

Фотографія, психологиня, членкиня української фотографічної альтернативи та НСФУ *Міла Войтович* (м. Київ).

Фотограф, член АFIAP, член НСФУ *Олександр Юдін* (м. Вінниця).

Фотограф, поет, член НСФУ *Віктор Нагорний* (м. Київ).

Видавець, фотограф, член НСФУ *Олег Устюк* (м. Вінниця).

Куратором та ідейним натхненником конкурсу є фотограф, засновник фотоклубу «Бердичівська фотографічна фундація», засновник фотоскопи «Ф/5.6», член НСФУ *Валерій Мельников*.

Міський голова *Василь Мазур* присвятив більшу частину свого вітального виступу саме цьому талановитому чоловіку. *Валерій Мельников*, зазначив мер, є людиною, котра любить своє місто, свою країну і свою справу. Людина, якій вдалося об'єднати навколо себе гарну команду та пробудити дар і бажання фотографувати в дуже багатьох людей, особливо серед молодого покоління. *Валерій Мельников* прагне передати свій досвід іншим та розкриває творчий потенціал у своїх учнях, допомагає їм побачити світ у новий спосіб. Разом зі своїми друзями й колегами він дає можливість не просто навчитися користуватися фототехнікою, а унікальним чином бачити речі й бути в змозі закарбувати їх у кадрі.

На урочистій церемонії нагородження переможців та лауреатів конкурсу відзначили спеціальними медалями та грамотами фотоконкурсу, медалями та грамотами Національної спілки фотохудожників України, а також подарунками та спеціальними призами від організаторів і партнерів «Бердичівського фотовернісажу-2020». Призові місця були розподілені наступним чином:

Секція А «Color photography»:

Бронзова медаль — *Наталія Джерук* (Україна, м. Херсон) за фотороботу «Верхова ізда»;

Срібна медаль *Сід Алі Мірмеаді* (Ісламська Республіка Іран) за фотороботу «Гора на ґрунті»;

Золота медаль — *Євгеній Ком* (Україна, м. Запоріжжя) за фотороботу «SOS».

СЕКЦІЯ В «Monochrome photography»:

Бронзова медаль — *Саїд Гасемі* (Ісламська Республіка Іран) за фотороботу «Дівчина-сирота»;

Срібна медаль — *Степан Кучерявий* (Україна, м. Львів) фотокартинка «Мовчазний сонник». Також *Степан* отримав спеціальний подарунок від організаторів конкурсу.

Золота медаль — *Данило Проскурін* (Україна, м. Київ) за фотороботу Серія «Гріс». *Данило* також отримав спеціальний приз від організаторів конкурсу.

СЕКЦІЯ С «Street photography»:

Бронзова медаль — *Мехді Каземі Бумех* (Ісламська Республіка Іран) за фотороботу «Маляр»;

Срібна медаль — *Мардін Ахмаді* (Ісламська Республіка Іран) за фотороботу «Спляче місто»;

Золота медаль — *Саміра Гафаріан Галібаф* (Ісламська Республіка Іран) за фотороботу «Політ».

СЕКЦІЯ D «Macro photography»:

Бронзова медаль — *Оксана Максимова* (Україна, м. Одеса) за фотороботу «Крихітний Гобі»;

Срібна медаль — *Олександр Чорний* (Україна, м. Коростишів) за фотороботу «Місячне сяйво». Також *Олександр* отримав спеціальний приз від партнера конкурсу «Країни Агро»;

Золота медаль — *Хав'єр Руперес* (Іспанія) за фотороботу «Червоний пальмовий доводносик».

Золотою медаллю від Національної Спілки фотохудожників України за фотороботу «Думка про рибу» відзначили львів'янина *Степана Кучерявого*.

Головний приз конкурсу — Гран-Прі — за серію робіт у секції MACRO

<https://berdychiv.com.ua/>

здобув *Євген Лукашук* (Україна, м. Козятин).

Така визначна подія стала надзвичайно потужним поштовхом для розвитку сучасної фотографії та безпосереднього розповсюдження фоторобіт серед колекціонерів та поціновувачів цього мистецтва загалом. Організатори впевнені, що конкурс стимулює творче зростання учасників і допомагає в атмосфері здорової конкуренції зарядитися енергією для створення нових шедеврів. Зі слів учасників робимо висновок, що «Бердичівський фотовернісаж-2020» допоміг їм оцінити роботи інших талановитих фотомайстрів, побачити різні техніки фотографування й отримати задоволення від процесу. Усі залучені до

конкурсу надихнулися урочистою атмосферою на нагородженні і з нетерпінням чекають наступного року.

Бути фотографом означає бачити прекрасне навколо. Здібність за допомогою об'єктива ловити яскравий момент у просторі вимагає небайдкого хисту та постійного відточування майстерності. Ось чому конкурс «Бердичівський фотовернісаж-2020» став місцем, де надзвичайно талановиті фотомайстри здобули визнання та були урочисто нагороджені за свою творчу працю.

І. Білоусова,
художниця та верстальниця

<https://berdychiv.com.ua/>

<https://berdychiv.com.ua/>

Музикальна принцеса Джеррі Гейл

<https://uainfo.org>
Підписників: 225 000.
Кількість відвідувань: 56 120 738.
Рік створення: 2012.
Контент: лайфстайл, реакції, ліричні відео, відеокліпи на власні треки.
Частота виходу нових відео: не рідше одного разу на місяць.

Музикальні блогери все більше й більше захоплюють ютуб-майданчик. І це не дивно: тут можна не лише викладати музику, а й постити відео-кліпи, або ж взагалі будь-який медійний матеріал!

Сьогодні мова йтиме про канал однієї із сучасних українських інфлюенсерок зі світу музичних ключів та нот — про Джеррі Гейл. Мало хто знає, але виконавиця розпочинала свій творчий шлях саме з відеоблогінгу та виконанню каверів на ютубі. Подальшу популярність їй принесла авторська пісня «Охрана, отмена» з її дебютного студійного альбому «Я — Яна».

Канал має кілька плейлистів: про ідеї, про їжу, про концерти тощо. Загалом на будь-який смак!

Познайомившись із ютуб-контентом співачки, можна подивитися влоги про те, як вона проводить свій день та надихнутися на свої власні

успіхи, віднайти мотивацію. Дівчина ділиться своєю життєвою філософією, розповідає, чому вона дотримується веганства.

Також є можливість навчитися робити неймовірні червоні стрілки, як Гейл, бо на каналі навіть є мейк-ап туторіали!

Цікава наука — цікаве дозвілля

Щоби краще контролювати своє життя, бути усвідомленим та продуктивним, було б класно знати більше про те, як влаштований світ, у якому ми живемо. Правда ж? На каналі «Цікава Наука» тебе якраз очікує наука, викладена без нудних формул та сухих фактів, у форматі

дружніх та цікавих міркувань на найрізноманітніші теми.

На цьому каналі ти знайдеш науково-популярні та освітні відео на різні теми з фізики, астрономії, біології, географії та математики.

Метою каналу є покращення ситуації із науковою грамотністю серед глядачів, які бажають отримувати інформацію українською мовою. Треба визнати, що їм це справді вдається. Вони регулярно випускають пізнавальні відео.

Канал має рубрикацію, що поділяє відео на власні та перекладні.

У коментарях завжди можна знайти однодумців та поділитися з ними своїми гіпотезами та міркуваннями. А також під кожним відео можна писати пропозиції щодо теми наступного відео, та є ймовірність, що саме твою ідею оберуть!

<https://www.youtube.com>
Підписників: 111 000.
Кількість відвідувань: 3 044 276.
Рік створення: 2016.
Контент: власні науково-популярні відео, переклад та озвучування іноземних.
Частота виходу нових відео: один чи два рази на тиждень.

«ВсіКниги» або як читати, мов бог

<https://www.facebook.com>
Підписників: 1095.
Кількість відвідувань: 93 386.
Рік створення: 2015.
Контент: огляди й добірки книг.
Частота виходу нових відео: останнє відео завантажено ще у 2017.

Не обов'язково фоловити лише суперпопулярні соціальні мережі із сотнями тисячами підписників. Серед ютуб-акаунтів з аудиторією, яка налічує всього кілька тисяч підписників, можна знайти багато якісного, душевного та цікавого контенту.

Напевно в кожного з нас буває так, що хочеться щось почитати, але в книгарнях стільки всього, що аж очі розбігаються. Часто в таких ситуаціях ти можеш розгубитися й полишити ідею читання. Однак щоби такого не траплялося, радимо зазирнути на канал «ВсіКниги».

«ВсіКниги» — канал однойменної невеликої онлайн-книгарні, який веде менеджерка Аня Гай (не сумнівайтеся, вона справжній книголюб). Дівчина розповідає про книги, які вона прочитала чи збирається прочитати, і радить до ознайомитися з вибраними виданнями. Наразі канал не активний, тобто відео більше не виходять, проте

в архівних добірках є багато чого цікавого й вартого вашого перегляду.

Серед відеороликів зустрічається контент дуже різних видів! Можна знайти топи, до яких увійшли найкращі книжки, об'єднані однією темою, огляди окремих книг або порівняння кількох. Аня Гай розповідає як про українські, так і про зарубіжні книги.

Телебачення Торонто — найкумедніші українські новини

Канал, який не вимагає жодних представлень. Культовий Майкл Щур та його фірмова подача основних подій із життя України, які відбулися впродовж тижня. Сарказм, іронія та гротеск — головні інструменти в боротьбі з абсурдом повсякденного українського життя.

Мало хто хоче дивитися одно-

манітні випуски новин, які транслюють нудну інформацію. Але ж бути в курсі подій України та світу необхідно. І саме «Телебачення Торонто» може допомогти в цьому. Тут тільки факти... Хоча дещо прикрашені експресивним стилем викладу.

Контент викладено так, що глядач дізнається нову й корисну інформацію, та водночас розслабляється та розширює свій кругозір! Це один із небагатьох зразків якісного поєднання гумору й аналітики.

Так як зйомка та монтаж і подача матеріалу дуже оригінальні та мають багато цікавинок, це чудова нагода надихнутися прикладом Майкла Щура та усвідомити, що завжди варто йти за шляхом свого серця!

К. Вознюк,
помічниця головного редактора

<https://firstregion.com.ua>
Підписників: 427 000.
Кількість відвідувань: 87 136 486.
Рік створення: 2012.
Контент: гумористичні репортажі і репортажі.
Частота виходу нових відео: два рази на тиждень.

Цікаве про мему та хто такі Доге й Чімс

Що ж таке узагалі «мему»? Коли ти чуєш цей термін, що приходить на думку? Мабуть, смішний котик чи комічний момент з улюбленого серіалу, так? Але що насправді він означає? Давай розберемося!

Варто знати, що існує ціла наука, яка досліджує мему — меметика. Напевно, дуже важко уявити науковців, що досліджують Ді Капріо з келихом чи сердитого кота. Справа в тому, що мему це не завжди жарти. Більшість науковців трактують термін мем як одиницю інформації, одиницю суспільної взаємодії або одиницю мислення. Сам термін походить від англійського слова «тете», що означає ідею, поведінку, стиль, які поширюються від однієї людини до іншої. У широкому сенсі мемом може бути популярний одяг, наукові гіпотези, художні твори, релігійні практики, які наслідують чи якими послуговуються багато людей.

Тож робимо висновок, що термін «мем» значно ширше, ніж ми уявляємо.

Те, що ми маємо на увазі, коли говоримо про повідомлення, що швидко набуває популярності,

яка згодом згасає, називається інтернет-мемом. У свою чергу, він використовується для поширення різних ідей та може виглядати по-різному (фраза, картинка, анімація тощо).

Одним із прикладів популярних інтернет-мемів є дві собачки, які ви точно бачили в будь-якій соціальній мережі. Це Доге — дуже сильний і м'язистий пес-бодибілдер — та Чімс — кволий та часто сумний песик. Дві

собачки породи шіба-іну разом возвеличують минуле і висміюють жалюгідну сучасність. Цим песикам є про що сказати будь-якою мовою та на будь-яку тему. Єдине що залишається незмінним це те, що в протистоянні двох епох завжди виграє минула. Творці цих мемів точно впевнені, що в минулому все було краще. Інколи ці песики справді змушують задуматися, як жилося людям у минулому та чому люди були значно витриваліші, розумніші чи просто краще, ніж люди цього часу. Песики з цього мему іронічно дивляться на нас з екрану та очима тихенько говорять: «який же ти слабкий!» або ж «цей світ так швидко псується...».

Я думаю, що ці мему дійсно стараються висміяти в чомусь кволих та похвалити сильних людей. Але найчастіше над мему не треба довго задумуватися чи аналізувати, варто просто посміхнутися та й усе.

Б. Дзюба,
літературна редакторка

<https://esquire.ru/>

Фрукт і джекало вартістю з трьохкімнатну квартиру

<https://bykvu.com>

Банан на клейкій стрічці продали за 120 тисяч доларів на ярмарку. Ця робота італійського художника Мауріціо Каттелана отримала назву «Комік» або «Комедіант».

Узагалі було створено кілька екземплярів цієї інсталяції. Дві роботи купили за 120 тисяч доларів, третю вирішили продати за 150 тисяч доларів музеєві. Чому ж так дорого обійшовся банан із клейкою стрічкою на стіні? Давай подумаємо!

Каттелан працював над ідеєю інсталяції близько року, щоразу під час подорожей художник приклеював банан до стіни готельної кімнати, у якій зупинявся. Кожного разу він міркував, з чого зробити банан. Мауріціо створив кілька версій інсталяції: банан зі смоли, банан із бронзи та банан пофарбований бронзовою фарбою. Але ні один із варіантів не подобався митцю. Чогось не вистачало. І зрештою він повернувся до оригінальної ідеї зі звичайним бананом. Адже «банан повинен бути бананом!»

Думки щодо такого мистецтва досить різноманітні. Одні вважають, що Мауріціо просто вели-

<https://zaholovok.com.ua>

кий жартівник. Себто нічого розумнішого не вигадав, купив банан, приклеїв до стіни та продає собі сертифікати на інсталяцію. Інші вбачають у самій інсталяції великий сенс та стверджують, що від «Комедіанта» віє особливою енергією.

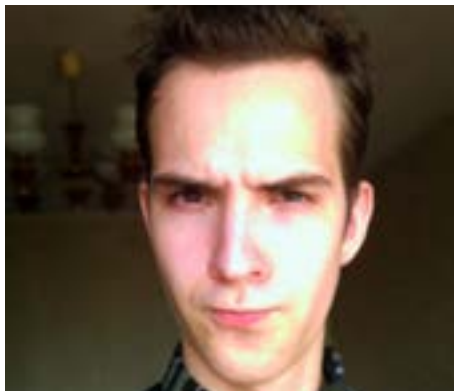
У свою чергу, «Криваво-червоне дзеркало» Герхарда Ріхтера викликало схожі емоції в публіки. Здавалося б, кожна дитина може замалювати прямокутник

червоним кольором, проте не кожна дитина зможе продати це за один мільйон доларів! Факт є фактом, адже «Криваво-червоне дзеркало» це лише скло пофарбоване в червоний колір. Чому ж так дорого? Спробуй не думати про ціну та матеріали. Подивись з іншого боку. На що ти дивишся, що ти бачиш, що ти відчуваєш? Імовірно, автор вклав у картину якусь емоцію, спробуй її відчути. Кривавий колір. Про що він тобі говорить? І як ти розумієш слово «дзеркало» в назві? Чи ти бачиш своє відображення в кривавому дзеркалі? Можливо, ти бачиш, як виглядає твоя зранена душа. Можливо, кров — це символ життя, а можливо — болю. Можливо, цей витвір мистецтва злякає тебе, або надихне.

Можливо, купують саме не інсталяції, а ідеї, які вони виражають. Тобто визначальним для сучасного мистецтва є не візуальна частина, а смислова. Так, можна стверджувати, що постмодернізм є навіть глибшим за інші напрями.

Б. Дзюба,
літературна редакторка

Про творчий колектив «Мистецького Всесвіту»

Вигонний Денис

Очолує редакцію й обіймає посаду головного редактора газети. Визначає змістове наповнення рубрик, стежить за якістю контенту і стилістично єднає тексти. Постійно шукає шляхи вдосконалення видання, прагне до небаченого ідеалу й набридає команді кожного дня. Роздає завдання і ставить дедлайни, які сам же порушує. Полюбляє відеоігри, меми, історичні фільми й солодощі.

Вознюк Катерина

Створює позитивну атмосферу в колективі та всіляко допомагає головному редактору. Хоч і має складнощі з написанням аналітичних матеріалів, але наполегливо старається й усе ж готує якісний контент. Також вона пильно слідкує, щоби кожний розділовий знак був на своєму місці, а слова були написані правильно. Любить книжки, какао й пухнастих котиків.

Білоусова Ірина

Диво-дівчина, адже обіймає одразу дві посади! Вона водночас художниця та верстальниця нашої газети. Готова провести добу за макетом видання, аби зробити його бездоганним. Тому окремо подякуй їй за естетичну насолоду, яку ти отримав від гортання сторінок. Серед її хобі — малювання, фотографування й саркастичні жарти.

Дзюба Богдана

Наймиліша з нашої команди й виконує обов'язки літературної редакторки. Стежить за тим, щоби матеріали відповідали високим вимогам нашої газети, прискіпливо шукає помилки й разом із головним редактором покращує тексти. Зокрема, має письменницький хист і є талановитою поетесою. Любить вірші, вино й відпочинок.

Адреса «Мистецького Всесвіту»: м. Київ, вул. М. Бойчука, 35.

Телефон: +38 063 370 31 97.

Адреса друкарні «Вулкан»: м. Київ, вул. Героїв Севастополя, 11-Б.

Наклад: 500 примірників.

Дні виходу газети: перша й остання п'ятниці місяця.